

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 5

гр. С., 03.01.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-17, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диляна Господинова

при участието на секретаря Светлана Г. Кръстева
като разглежда докладваното от Диляна Господинова Търговско дело № 20211100902151 по описа за 2021 година

Предявени са обективно евентуално съединение искове, както следва: главни искове с правна квалификация чл. 124, ал. 1 ГПК и евентуални искове с правна квалификация чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ.

Ищецът Ф. С. Ю. твърди, че е член на Управителния съвет, както и редовен член на Клуба, които са управителните органи на Фондация „Международен женски клуб - С.“ /Фондацията/. Посочва, че на 16.05.2021 г. е проведено извънредно общо събрание на Фондацията, което е свикано по реда на чл. 26, ал. 1, предл. 2 ЗЮЛНЦ с решение на съда, постановено по т.д. № 596/ 2021 г. по описа на СГС, ТО, VI-2 състав. На това общо събрание са взети следните решения:

1) решение за премахване на управителния съвет като орган на управление на Фондацията, като органите на управление остават два – Общо събрание и Президент /Председател/, между които се разпределят правомощията на премахнатия орган, както и премахване на Клуба като орган на Фондацията;

2) решение за промяна на Устава на Фондацията.

Ищецът заявява, че ответната фондация няма управителен орган Общо събрание, което означава, че описаните решения са взети от несъществуващ орган на юридическото лице, което прави и тях несъществуващи, въпреки че са отразени в протокола на ОС, и като такива са нищожни.

Ищецът сочи, че заседанието на управителния орган на Фондацията, на което са взети оспорените решения, не е редовно свикано, защото в съдебното решение на съда по чл. 26, ал. 1, предл. 2 ЗЮЛНЦ не е посочено, че се свиква заседание на съществуващ орган на Фондацията, които са само Клубът на Фондацията, Президентът и Управителния съвет. Освен това това съдебно решение е постановено при нарушаване на чл. 26, ал. 1, предл. 2 ЗЮЛНЦ, тъй като искането за свикване е отправено от по-малко от 1/3 от членовете на Клуба на Фондацията, защото част от молителите не са били приети за такива с решение на

Управителния съвет. Ищецът заявява, че не е съставена покана за свикване на общото събрание и тази покана не е оповестена на всички членове на Клуба на Фондацията по посочения в чл. 9, б. „е“ от Устава начин и в уговорения с тази клауза срок преди насроченото заседание – поканата не е поставена един месец преди заседанието на мястото за обявления по седалището на Фондацията, не е била изпратена по имейл до всеки член на Клуба на Фондацията, нито е публикувана в бюлетина на Фондацията. Извънредното общо събрание не е проведено в деня, часа и на мястото, посочено в решението на съда за свикването му. Посочва, че не са спазени правилата за кворум за провеждане на общото събрание, защото на заседанието са присъствали 18 човека от 114 членове на Клуба на Фондацията към 2020 г., като част от присъствалите лица изобщо не са имали качеството на активни членове на Клуба на Фондацията. Ищецът твърди, че на общото събрание са взети решения, които не са включени в дневния ред за провеждане на заседанието на посочения орган на Фондацията. Счита, че с оглед на така допуснатите нарушения всички описани решения на общото събрание на Фондацията са порочни. Поради изложеното моли съдът да постанови решение, с което да прогласи нищожността на описаните две решения на общото събрание на Фондация „Международен женски клуб - С.“, приети на 16.05.2021 г. Ако отхвърли иска за прогласяване на тяхната нищожност, ищецът моли съдът да ги отмени като незаконосъобразни. Претендира присъждане на направените в производството разноски.

Ответникът по исковете - Фондация „Международен женски клуб - С.“, ги оспорва. Твърди, че исковете за отмяна на двете решения на членовете на Клуба на Фондацията, приети на 16.05.2021 г., са недопустими, защото ищцата е узнала за тяхното приемане още на 17.05.2021 г., на която дата протоколът от проведеното общо събрание е бил публикуван на интернет страницата на Фондацията или най-късно на 27.07.2021 г., на която дата в търговския регистър е подадено заявление за вписване на обстоятелствата, които произтичат от решенията, приети на това общо събрание и следователно преклузивният едномесечен срок за предявяване на конститутивния иск за тяхната отмяна, установен в чл. 25 ЗЮЛНЦ, е изтекъл най-късно на 27.08.2021 г. Ответникът посочва, че процесните решения са взети от съществуващ орган, който е Клубът на Фондацията. Заявява, че общото събрание е редовно свикано с решение на съда, като покана за това не е отправяна до членовете на клуба, поради съществуващ конфликт в Управителния съвет, който е органът, който е компетентен да отправи покана. Покана за свикване на общото събрание е публикувана в Бюлетина на Фондацията. Твърди, че общото събрание е проведено на датата, часа и мястото, посочени в съдебното решение, постановено на основание чл. 26, ал. 1, предл. 2 ЗЮЛНЦ, както и че на него са присъствали само активни членове на Клуба на Фондацията. Заявява, че оспорените решения са реално приети на проведеното на 16.05.2021 г. общо събрание.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и ги обсъди в тяхната съвкупност, както и във връзка със становищата на страните и техните възражения, намира следното:

Предмет на разглеждане в настоящото производство са предявени при условията на

евентуалност два иска. За да определи правната квалификация на всеки от тези иски, както и кой от тях трябва да се разгледа като главен и кой като евентуален, съдът съобразява вида на пороците на оспорените решения, на които се позовава ищецът по отделните иски, както и задължителните указания, дадени в Тълкувателно решение № 1 от 06.12.2002 г., постановено по тълк.д. № 1/2002 г. на ОСГК на ВКС, които са постановени по повод оспорване на порочни решения на търговски дружества, но са приложими и при оспорване на порочни решения на юридически лица с нестопанска цел, какъвто характер има ответната фондация. С оглед на това съдът намира, че е сезиран с главни иски с правна квалификация чл. 124, ал. 1 ГПК за прогласяване нищожността на приетите на 16.05.2021 г. решения на общото събрание на Фондация „Международен женски клуб - С.“, като несъществуващи, но отразени невярно като съществуващи в протокола за проведено общо събрание, и евентуални иски с правна квалификация чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ за отмяна на тези решения като незаконосъобразни.

На първо място съдът ще се произнесе по допустимостта на предявените иски, защото той е длъжен да прави това във всеки един момент от развитие на производството, включително и преди постановяване на решение по същество на спора. В случая това се налага, тъй като при извършена служебна проверка във водения от Агенция по вписванията регистър на юридическите лица с нестопанска цел /ЮЛНЦ/ се установява, че след предявяване на иска е настъпил нов факт, който е извършено на 18.07.2022 г. вписване по партията на Фондация „Международен женски клуб - С.“ на промяна във вписаните обстоятелства, изразяваща се в промяна на вида на органите на управление на това юридическо лице и обявяване на нов устав. Ето защо и съдът е длъжен да отговори на въпроса дали този факт има значение за допустимостта на всеки един от предявените за разглеждане иски.

Главният иск, който е предявен в процеса, е установителен по своя характер, поради което абсолютна процесуална предпоставка за неговата допустимост, за наличието на която съдът следи служебно, е съществуването на правен интерес за ищеца от търсената с този иск защита, който интерес следва винаги да е конкретен. Предмет на предявения установителен иск е прогласяване нищожността на две решения на върховния орган на ответната фондация, приети на 16.05.2021 г., които са за промяна на органите на управление и на устава на фондацията. За да е налице правен интерес за ищеца от защитата, търсена с тези иски, трябва да може да се заключи, че признаването на решенията на върховния орган на ответната фондация за нищожни би могло да доведе до благоприятни за ищеца правни последици, до промяна в правното му положение като бъде възстановен статутът отпреди тези порочните решения. Ако постигането на такава положителна за ищеца правна последица би било невъзможно, поради настъпване на някакви конкретни обстоятелства, то тогава установителните иски за прогласяване нищожността на решенията на върховния орган на фондацията биха били недопустими, защото за ищеца не съществува правен интерес от търсената с тях защита. Такава невъзможност би могла да настъпи поради приемане след оспорените решения на нови решения на същия орган на юридическото лице

и вписване в регистъра на обстоятелствата, възникнали в резултат на тези решения, които изключват възможността да съществува правното положение, което се иска да бъде възстановено. В тази насока се е произнесъл на ВКС по реда на чл. 290 ГПК по отношение на правния интерес от предявяване на друг установителен иск, който също има за предмет защита на права на едно лице, които се твърди да са нарушени в резултат на приети порочни решения от върховния орган на едно юридическо лице - Решение № 234/ 23.12.2016 г., постановено по т.д. № 54/2016 г. по описа на ВКС, I т.о. и Решение № 21/ 07.07.2016 г., постановено по т.д. № 3010/ 2014 г. по описа на ВКС, I т.о.

От представения по делото протокол за проведено заседание на върховния орган на Фондация „Международен женски клуб - С.“, се установява, че решенията на този орган от 16.05.2021 г., които се оспорват с предявените иски за прогласяване на тяхната нищожност, са две и имат следното съдържание: 1) решение за промяна на органите на управление на фондацията, като се премахват съществувалите до този момент органи Клуб на фондацията и Управителен съвет и се създава нов орган, който е Общо събрание, в резултат на което тези органи стават два - Общо събрание и Президент /Председател/; 2) решение за изменение на устава на фондацията. От изложени от ищцата Ф. Ю. факти е видно, че това лице извежда своя интерес от защитата, търсена с предявените иски за прогласяване нищожността на описаните решения, от факта, че е член на съществуващите преди приемането на тези решения управителен орган на фондацията, който е Управителен съвет, и върховен орган на фондацията, който е Клуб на фондацията. Ето защо трябва да се приеме, че благоприятните правни последици, които ищецът цели с предявените установителни иски е да се възстанови състоянието от преди приетите на 16.05.2021 г. решения, като се запази съществуването на Управителен съвет като колективен управителен орган на фондацията и на Клуба като върховен орган, вместо Общо събрание.

При извършената от съда служебна справка за вписаните в регистъра на ЮЛНЦ обстоятелства обаче се установява, че след предявяване на иска по партията на Фондация „Международен женски клуб - С.“ са вписани промени, които се отнасят до органите на управление на юридическото лице и съдържанието на действащия устав. Новите обстоятелства са вписани на 18.07.2022 г. и те се изразяват в следното: - промяна на органите на управление на фондацията, които стават Президент на фондацията и Клуб на фондацията, като се заличава органът Управителен съвет; - промяна на устава на фондацията. От документите, приложени към заявлението, въз основа на което е извършено вписването в регистъра, се установява, че тези нови обстоятелства произтичат от решения на върховния орган на Фондация „Международен женски клуб - С.“, които са приети след оспорените с предявените в процеса иски решения, а именно на заседание на този орган, проведено на 10.06.2022 г. При съпоставка на решенията, които са предмет на предявените иски по чл. 124, ал. 1 ГПК и чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ, и решенията, въз основа на които е извършено вписването в регистъра от 18.07.2022 г., се установява, че те са решения на един и същи орган, който е върховният орган на ответната фондацията. Трябва да се посочи, че в протокола за взетите на 16.05.2021 г. решения е посочено, че е от заседание на общо

събрание на членове на фондацията, а в протокола за взети на 10.06.2022 г. решения е записано, че е от заседание на общо събрание на членове на Клуба на фондацията, т.е. има разлика в посочване на органа, който е взел решенията, но съдът счита, че тя е в резултат на неточно посочване в първия протокол на органа, който приема решенията, а не на това, че те са взети от различни органи. С решенията от 16.05.2021 г. и с тези от 10.06.2022 г. се разрешават едни и същи въпроси – за промяна на органите на управление и за промяна на устава. Тези въпроси обаче са разрешени с посочените решения по различен начин. Това е така, тъй като с решенията от 16.05.2021 г. е прието, че органите на фондацията ще бъдат два – Общо събрание и Президент, като се премахват органите Управителен съвет и Клуб, а с решенията, взети на проведено на 10.06.2022 г. заседание на върховния орган, е решено органите на управление на юридическото лице да бъдат други два – Клуб на Фондацията и Президент, като е прието закриване само на един от съществуващите до този момент органи, който е Управителният съвет. При сравнение на решенията за промяна на съдържанието на устава на ответната фондация, които са приети на 16.05.2021 г. и на 10.06.2022 г., е видно, че те също са с различно съдържание – променят се различни разпоредби от действащия устав и съдържанието на новите текстове е различно, които разлики в едната си част са обусловени и от различното разрешаване на въпроса за това какви ще бъдат органите на управление на юридическото лице с нестопанска цел. След като едни и същи въпроси са разрешени по различен начин с последователни решения на върховния орган на Фондация „Международен женски клуб - С.“ това означава, че тези въпроси са пререшени с по-късните по време решения, като волята на този орган, която е формирана относно подлежащите на разглеждане въпроси, се е изменила. В резултат от формираната нова воля на върховния орган на ответната фондация се стига до прекратяване на действието на по-старите решения от 16.05.2021 г., с които са разрешени въпросите относно това какви ще бъдат органите на управление на юридическото лице и съдържанието на неговия устав, които са предмет на предявените в процеса главни иски за прогласяване на тяхната нищожност. Действието на решенията от 10.06.2022 г. се изразява и в това, че се конституират нови органи на управление на Фондация „Международен женски клуб - С.“, които са Клуб на фондацията, имащ качеството на върховен орган и Президент, който е едноличен управителен орган на фондацията и че влиза в сила нов устав на това юридическо лице. Описаното действие на новите решения на върховния орган настъпва в отношенията между фондацията и ищцата, която е член на нейния върховен и управителен орган, от момента на тяхното приемане, т.е. от 10.06.2022 г. Следователно от този момент спрямо Ф. Ю. се счита за преустановено действието на оспорените в процеса решения от 16.05.2021 г. и се считат за конституирани новите органи на фондацията така, както са посочени в решението от 10.06.2022 г., и за действащ новият устав на фондацията със съдържанието, прието с решението от 10.06.2022 г. Трябва да се посочи, че дори и да се приеме за основателно възражението на ответника за това, че ищцата е загубила качеството член на органите на ответната фондация и че с оглед на това представлява трето за нея лице, това не променя извода, че към момента решенията от 10.06.2022 г. са породили действие спрямо нея. То е настъпило с вписването на произтичащите от тези решения обстоятелства в регистъра на ЮЛНИЦ, което е станало на

18.07.2022 г.

Доколкото към момента спрямо Ф. Ю. се считат за конституирани нови органи на фондацията така, както са посочени в решението от 10.06.2022 г. и за действащ нов устав със съдържанието, прието с решението от 10.06.2022 г., то това означава, че дори и решенията от 16.05.2021 г. на върховния орган на фондацията да бъдат признати за нищожни с решението, което съдът ще постанови по предявения иск по чл. 124, ал. 1 ГПК, към настоящия момент това не би могло да доведе до възстановяване на състоянието от преди тези решения, което би било съществуване на три органа за управление на фондацията – Клуб, Управителен съвет и Президент, както и действието на устава, който е бил в сила до 16.05.2021 г. Това правно положение вече е променено с приетите на 10.06.2022 г. други решения на върховния орган на фондацията, които не са предмет на предявените в процеса установителни искове. Ако ищцата желае възстановяване на състоянието на органите на управление на ответната фондация отпреди порочните решения, тя има интерес да оспорва приетите на 10.06.2022 г. решения, което се установява, че е направила с подаване на искова молба с вх. на СГС № 45652/ 18.07.2022 г., а не тези, които са предмет на исковете по чл. 124, ал. 1 ГПК, които в отношенията между нея и Фондация „Международен женски клуб - С.“ вече са с прекратено действие. Следователно, въпреки че е можела към датата на сезиране на съда, към момента ищцата Ф. Ю. вече не може да постигне реализиране на целените от нея последици от уважаване на предявените в процеса искове по чл. 124, ал. 1 ГПК, което налага изводът, че за това лице е отпаднал правният интерес от търсената с тези искове защита и те са недопустими. Трябва да се посочи, че за ищцата би могъл да съществува правен интерес от предявяване на исковете за прогласяване нищожността на решенията на върховния орган на фондацията от 16.05.2021 г. само, ако тя твърди, че за нея биха възникнали конкретни права, при условие че тези решения не са имали действие в отношенията между нея и фондацията за периода от 16.05.2021 г. до тяхната отмяна с новите решения на върховния орган от 10.06.2022 г., но в случая тя не прави такива твърдения, а, както се посочи, цели възстановяване занапред на съществуващото до 16.05.2021 г. правно положение относно органите на управление и устава на фондацията, което обаче вече не е възможно.

Евентаулните искове, с които съдът е сезиран, са тези по чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ, които са конститутивни по своя характер и са за отмяна на същите решения на върховния орган на Фондация „Международен женски клуб - С.“, които са предмет на установителните искове по чл. 124, ал. 1 ГПК. По принцип правният интерес е процесуална предпоставка от кръга на абсолютните за упражняване на правото на всеки иск, но при конститутивния иск неговото наличие се презюмира предвид това, че както потестативното право, което се упражнява пред съда с този иск, така и самото предявяване на иска, са изрично регламентирани в закона. Допустимостта на предявения конститутивен иск обаче винаги е поставена в зависимост от това дали претендираната от ищеца с предявяване на този иск правна промяна в съществуващото правно положение би могла да настъпи като последица от обявеното със съдебното решение за съществуващо потестативно право или не. Ако е налице пречка и тази

правна промяна не би могла да настъпи при уважаване на предявения конститутивен иск или вече е настъпила в резултат на други факти, то този иск е недопустим, защото не е възможно да се реализира търсената с него защита. В тази насока е произнасянето на ВКС по реда на чл. 290 ГПК с Решение № 60034/ 08.07.2021 г., постановено по т.д. № 3009/2019 г. по описа на ВКС, I т.о. Правната промяна, към която са насочени предявените в процеса конститутивни иски по чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ, е отмяна на приетите на 16.05.2021 г. в противоречие със закона и устава решения на върховния орган на фондацията за промяна на устава и на органите на управление, с което ще се преустанови занапред, от момента на влизане в сила на решението на съда за тяхната отмяна, на действието на тези решения в отношенията между всеки един член на юридическото лице и самото юридическо лице. Ето защо и за да се направи извод за допустимостта на този иск, трябва да се заключи, че и към настоящия момент осъществяването на тази правна промяна е възможно. А то би било възможно, само ако промяната не е осъществена в резултат на настъпване на никакви други факти.

Както беше посочено към настоящия момент действието на оспорените с конститутивните иски решения на върховния органа на ответната фондация, приети на 16.05.2021 г., вече е прекратено в отношенията между ищцата и фондацията, тъй като те са отменени от същия този орган с взетите след това на 10.06.2022 г. решения по същите въпроси, касаещи определяне вида на органите на управление на фондацията и съдържанието на нейния устав, с които посочените въпроси са разрешени по различен начин от този в процесните решения. Следователно целената с предявените в процеса конститутивни иски правна промяна вече е настъпила по силата на други факти, които са вземане на нови решения от върховния орган на фондацията, които са породили действия спрямо ищцата.

След като правната промяна, към която са насочени предявените в настоящия процес иски, вече е постигната, то трябва да се заключи, че за ищцата Ф. Ю. е отпаднал правния интерес от търсената с тях защита, тъй като с решението, което ще бъде постановено по делото, не може да се постанови отново промяна в правното положение, която вече е настъпила по силата на друг факт. Това прави предявените в процеса конститутивни иски по чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ недопустими.

Предвид всичко изложено трябва да се заключи, че всички иски, с които съдът е сезиран, са недопустими и исковата молба, с която те са предявени, следва да бъде върната на основание чл. 130 ГПК.

Така мотивиран съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА исковата молба с вх. на СГС № 25493/ 05.11.2021 г., подадена от Ф. С. Ю. срещу Фондация „Международен женски клуб - С.“, поради недопустимост на предявените с нея иски.

Определението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд с частна жалба в едноседмичен срок от съобщаването му на ищеца.

Съдия при Софийски градски съд: _____